

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να αναγνωρίσει ότι η Τσεχική Δημοκρατία, παραλείποντας να γνωστοποιεί σε τακτά διαστήματα και οπωσδήποτε ανά τρίμηνο, τον αριθμό των αιτούντων που μπορούν να μετεγκατασταθούν ταχέως στο έδαφός της, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 5, παράγραφος 2, της αποφάσεως (ΕΕ) 2015/1523 του Συμβουλίου, της 14ης Σεπτεμβρίου 2015, για τη θέσπιση προσωρινών μέτρων στον τομέα της διεθνούς προστασίας υπέρ της Ιταλίας και της Ελλάδας⁽¹⁾ και από το άρθρο 5, παράγραφος 2, της αποφάσεως (ΕΕ) 2015/1601 του Συμβουλίου, της 22ας Σεπτεμβρίου 2015, για τη θέσπιση προσωρινών μέτρων στον τομέα της διεθνούς προστασίας υπέρ της Ιταλίας και της Ελλάδας⁽²⁾, και ως εκ τούτου παρέβη τις περαιτέρω υποχρεώσεις που θεσπίζονται στο άρθρο 5, παράγραφοι 4 έως 11, των δύο αυτών αποφάσεων του Συμβουλίου σχετικά με την μετεγκατάσταση·
2. να καταδικάσει την Τσεχική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Τον Σεπτέμβριο του 2015 το Συμβούλιο θέσπισε ένα προσωρινό πρόγραμμα επείγουσας μετεγκατάστασης, εκδίδοντας δύο αποφάσεις, την απόφαση (ΕΕ) 2015/1523 και την απόφαση (ΕΕ) 2015/1601, βάσει των οποίων τα κράτη μέλη αναλάμβαναν την υποχρέωση να αποδεχτούν τη μετεγκατάσταση, από την Ιταλία και την Ελλάδα, προσώπων που έχουν σαφή ανάγκη διεθνούς προστασίας.

Οι αποφάσεις του Συμβουλίου επιβάλλουν στα κράτη μέλη την υποχρέωση να προσφέρουν ανά τρίμηνο διαθέσιμες θέσεις για μετεγκατάσταση, προκειμένου να διασφαλισθεί μια ταχεία και εύρυθμη διαδικασία μετεγκατάστασης. Ενώ όλα σχεδόν τα κράτη πραγματοποίησαν μετεγκαταστάσεις και αποδέχτηκαν τις σχετικές υποχρεώσεις, η Τσεχική Δημοκρατία δεν έχει πραγματοποιήσει καμία μετεγκατάσταση από τον Αύγουστο του 2016, και εδώ και ένα και πλέον έτος δεν έχει προσφέρει νέες θέσεις.

Στις 15 Ιουνίου 2017 η Επιτροπή κίνησε διαδικασία λόγω παραβάσεως κατά της Τσεχικής Δημοκρατίας.

Η απάντηση της Τσεχικής Δημοκρατίας δεν θεωρήθηκε ικανοποιητική, ως εκ τούτου η Επιτροπή αποφάσισε να προχωρήσει στο επόμενο στάδιο της διαδικασίας, δηλαδή στην έκδοση αιτιολογημένης γνώμης, στις 26 Ιουλίου 2017.

Η απάντηση στην αιτιολογημένη γνώμη δεν θεωρήθηκε ικανοποιητική, ως εκ τούτου η Επιτροπή αποφάσισε να ασκήσει προσφυγή παραβάσεως κατά της Τσεχικής Δημοκρατίας ενώπιον του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, λόγω παράβασης των υποχρεώσεων που αφορούν τη μετεγκατάσταση.

⁽¹⁾ ΕΕ 2015, L 239, σ. 146.

⁽²⁾ ΕΕ 2015, L 248, σ. 80.

Αναίρεση που άσκησε στις 24 Δεκεμβρίου 2017 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) στις 13 Οκτωβρίου 2017 στην υπόθεση T-572/16, Brouillard κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-728/17 P)

(2018/C 112/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναρρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: P. Mihaylova, G. Gattinara)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Alain Laurent Brouillard

Αιτήματα

Η αναρρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέξει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Οκτωβρίου 2017, Brouillard κατά Επιτροπής (T-572/16)·
- να απορρίψει την πρωτοδίκως ασκηθείσα προσφυγή·
- να καταδικάσει τον αντίδικο στο σύνολο των δικαστικών εξόδων αμφοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Με τον πρώτο λόγο αναιρέσεως προβάλλεται πλάνη περί το δίκαιο και παραμόρφωση αποδεικτικών στοιχείων. Ο λόγος διαρθρώνεται σε τρία σκέλη και αφορά τις σκέψεις 36, 39, 43 έως 56, 62 και 63 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.

Με το πρώτο σκέλος, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο όσον αφορά την ερμηνεία της προκήρυξης του διαγωνισμού. Στις σκέψεις 36, 45, 47-56 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, εκτίμησε εσφαλμένα, αφενός, ότι το επίθετο «πλήρης», που περιέχεται στην έκφραση «πλήρης νομική κατάρτιση» η οποία περιλαμβάνεται στην προκήρυξη του διαγωνισμού, δεν αναφερόταν στο περιεχόμενο του απαιτούμενου διπλώματος και, αφετέρου, ότι η λέξη «αντιστοιχεί», που περιέχεται στην έκφραση «δίπλωμα που αντιστοιχεί τουλάχιστον σε επίπεδο maîtrise (πτυχίου νομικής)», δεν αναφερόταν στο δίπλωμα αλλά στην κατάρτιση. Ομοίως, η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι η συστηματική και τελολογική ερμηνεία ουδόλως στηρίζει τα συμπεράσματα του Γενικού Δικαστηρίου, διότι η ερμηνεία των όρων συμμετοχής σε έναν διαγωνισμό πρέπει να γίνεται υπό το πρίσμα της περιγραφής των καθηκόντων των προς πλήρωση θέσεων εργασίας, τα οποία, σύμφωνα με το παράρτημα I της προκήρυξης του διαγωνισμού, ήταν μεταφραστικά καθήκοντα προορισμένα για «νομικούς υψηλής εξειδίκευσης».

Στο δεύτερο σκέλος, η Επιτροπή προβάλλει πλάνη περί το δίκαιο ως προς την ερμηνεία του άρθρου 5, παράγραφος 3, στοιχείο γ', σημείο i, του ΚΥΚ στις σκέψεις 46-49 και 52-53 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως. Η Επιτροπή θεωρεί ότι αυτή η διάταξη του ΚΥΚ δεν ασκεί καμία επιρροή στις διαδικασίες πρόσληψης και, κυρίως, δεν εμποδίζει τη Διοίκηση, κατά τον καθορισμό του περιεχομένου μιας προκήρυξης διαγωνισμού, να προβλέψει πιο αυστηρούς όρους συμμετοχής από τα προβλεπόμενα στην εν λόγω διάταξη κριτήρια. Αντιθέτως προς την κρίση του Γενικού Δικαστηρίου, οι προκηρύξεις διαγωνισμού δεν μπορούν να ερμηνεύονται υπό το πρίσμα αυτής της διάταξης του ΚΥΚ.

Στο τρίτο σκέλος, η Επιτροπή προβάλλει παραμόρφωση του περιεχομένου του αποκτηθέντος στο πανεπιστήμιο του Poitiers μεταπτυχιακού διπλώματος επαγγελματικής κατεύθυνσης («master à finalité professionnelle») και της υποψηφιότητας του προσφεύγοντος. Η Επιτροπή θεωρεί ότι προκύπτει προδήλως από αυτά τα δύο αποδεικτικά στοιχεία ότι ο προσφεύγων δεν διέθετε μεταπτυχιακό δίπλωμα νομικής κατόπιν πενταετούς φοιτήσεως, όπως απαιτούσε η προκήρυξη του διαγωνισμού. Κατά συνέπεια, οι διαπιστώσεις του Γενικού Δικαστηρίου στις σκέψεις 39, 43-44 και 52-54 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως είναι εσφαλμένες.

Με τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως προβάλλεται πλάνη περί το δίκαιο ως προς την ερμηνεία των κανόνων που διέπουν την οριοθέτηση των εξουσιών της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού όσον αφορά την εξακρίβωση της ύπαρξης διπλώματος του υποψηφίου. Αυτός ο δεύτερος λόγος, που αφορά τις σκέψεις 37, 52 και 54-56 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, βάλλει κατά του σκεπτικού του Γενικού Δικαστηρίου σύμφωνα με το οποίο η εξεταστική επιτροπή όφειλε να δεχθεί το δίπλωμα του προσφεύγοντος λαμβάνοντας υπόψη μόνον τις εθνικές διατάξεις που διέπουν την απονομή του.

Με τον τρίτο λόγο αναιρέσεως, ο οποίος αφορά τις σκέψεις 39, 44, 47-48, 52, 57-61 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, προβάλλεται παράβαση της υποχρέωσης αιτιολόγησης λόγω του ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν προσδιόρισε επαρκώς με βάση ποια στοιχεία του φακέλου θα μπορούσε να θεωρηθεί ότι ο προσφεύγων διαθέτει δίπλωμα που πληροί τον απαιτούμενο όρο της προκήρυξης του διαγωνισμού. Επιπλέον, το Γενικό Δικαστήριο αντιφάσκει διότι, έχοντας κρίνει ότι η πλήρης νομική κατάρτιση και το δίπλωμα κατόπιν συμπλήρωσης πλήρους κύκλου πανεπιστημιακών σπουδών συνιστούν δυο διαφορετικές διαπιστώσεις, διαπίστωσε την ύπαρξη του διπλώματος, χωρίς να προσδιορίσει ποιο στοιχείο θα μπορούσε να θεωρηθεί καθοριστικό για την ύπαρξη πλήρους νομικής κατάρτισης. Τέλος, το Γενικό Δικαστήριο δεν εξήγησε επαρκώς για ποιο λόγο, στην απόφασή του στην υπόθεση T-420/13, που έχει περιβληθεί ισχύ δεδικασμένου, το δίπλωμα του προσφεύγοντος απορρίφθηκε στο πλαίσιο διαδικασίας για τη σύναψη σύμβασης παροχής υπηρεσιών μετάφρασης «freelance» με το Δικαστήριο, ενώ με βάση αυτό το ίδιο δίπλωμα θα μπορούσε τώρα ο ίδιος προσφεύγων να διορισθεί ως γλωσσολογικός νομικός στις υπηρεσίες μετάφρασης του Δικαστηρίου.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Okrazhen sad Blagoevgrad (Βουλγαρία) στις 16 Ιανουαρίου 2018 — Bryan Andrew Ker κατά Pavlo Postnov, Natalia Postnova

(Υπόθεση C-25/18)

(2018/C 112/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Okrazhen sad Blagoevgrad